

[166. 3.]

MEMORIE VAN TOELICHTING.

De noodzakelijkheid is gebleken, de Nederlandsch-Pruisische grens tusschen de grenspalen 758 en 759 onder de gemeenten *Winterswijk* van Nederlandsche en *Barlo* van Pruisische zijde op nieuw vast te stellen, aangezien de beek, die aldaar volgens het protocol van 27 September 1818 de grens aanwijst, sedert herhaaldelijk van rigting is veranderd. (1)

Het door de daartoe aangewezen Nederlandsche en Pruisische commissarissen gevoerd overleg, hetwelk ten gevolge van den toestand van het terrein en den hoogen waterstand ter plaatse eenige vertraging moest ondervinden, leidde tot eene op 22 Augustus jl. te Winterswijk vastgestelde overeenkomst, toegelicht door de daarbij behoorende kaart, die als zamenhangend deel der overeenkomst te beschouwen en mitsdien ook door de wederzijdsche commissarissen gewaarmerkt is.

Bij die overeenkomst is aangenomen, dat de toestand der grensscheiding van grenspaal 758 tot aan den weg van Winterswijk naar Barlo, alwaar zoowel ter West- als ter Oostzijde nieuwe grensstenen zullen worden geplaatst, op de kaart gemerkt *d* en *e*, kan blijven bestaan. Alleen ter verduidelijking wordt voorgesteld, bij sommige in- en uitspringende hoeken nieuwe grensstenen te plaatsen, gemerkt *a*, *b* en *c*.

Anders is het gelegen met het gedeelte der tegenwoordige grensscheiding van genoemden weg tot nabij den bestaanden grenspaal n°. 759. De grens wordt daar gevormd door eene sloot, tevens waterleiding, die haren oorsprong neemt

(1) In dat protocol komt aangaande de bedoelde grenslijn het volgende voor:

„De là (van af paal 757) elle se dirige vers une branche d'eau au coin du pré dit Rutemborger-Wiese, où est planté un poteau portant le n°. 758, et distant du n^o. précédent de quarante quatre verges, cinq pieds; de ce poteau la démarcation est formée par ladite branche d'eau, qui sépare les prés dits Rutemborger-Wiese de ceux dits Eichings-Wiese jusqu'à une borne en pierre, où il a été planté un poteau portant le n°. 759.

op het grondgebied van het Koninkrijk der Nederlanden, en wier talrijke kronkelingen den loop der Rijksgrens onduidelijk en onzeker maken. Ten einde hierin te voorzien, is door de wederzijdsche commissarissen overeengekomen dat eene nieuwe beek zal worden gegraven ter gezamenlijke lengte van ongeveer 400 meter, verdeeld in twee regte lijnen, zich vereenigende nabij het punt, waar de geprojecteerde spoorbaan van Winterswijk naar Bocholt de grens snijdt.

De Pruisische commissarissen hebben zich bereid verklaard om, indien, zoo als bij de overeenkomst is bepaald, de aanleg der nieuwe beek of waterleiding voor rekening der Nederlandsche Regering geschiedt, de kosten van het voortdurend onderhoud en van de zorg voor behoorlijken afvoer van het water te doen nemen voor rekening der Pruisische Regering.

Bij de onerwervelijke overeenkomst blijft de inhoudsoppervlakte der beide Rijken onveranderd, doch met dien verstande, dat eene uitgestrektheid van 7,80 aren door ieder der beide Rijken aan het andere wordt afgestaan. Op dien grond zijn de ondergeteekenden van oordeel, dat de overeenkomst, alvorens te kunnen worden bekrachtigd, aan de wetgevende magt ter goedkeuring behoort te worden voorgedragen.

De gronden, die door beide Rijken wederkeerig aan elkander zullen worden afgestaan, zijn niet met hypotheek bezwaard. De twee eigenaren hebben zich bereid verklaard, hunne respectieve af te graven grondstukken voor eigen rekening met elkander te ruilen, ten einde de grens hunner eigendommen met de nieuwe Rijksgrens in overeenstemming zij.

De Regering heeft er zich van overtuigd, dat van de zijde van het Pruisisch Gouvernement tegen de bekrachtiging der overeenkomst geene bedenking bestaat.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
VAN LYNDEN VAN SANDENBURG.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

SIX.

De Minister van Finantien,
VISSERING.